

Katowice, dnia 23 października 2024 r.

REGIONALNA DYREKCJA LASÓW PAŃSTWOWYCH W KATOWICACH

OPINIA PRAWNA

W odpowiedzi na zapytanie Regionalnej Dyrekcji w przedmiocie możliwości publikacji nagrań audiowizualnych z posiedzeń zespołu do spraw lasów o wiodącej funkcji społecznej w kontekście obowiązujących regulacji dot. ochrony danych osobowych, kancelaria Kiesler, Lorenz, Kiesler Kancelaria Radców Prawnych i Adwokatów Sp. j. wskazuje następująco.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż poprzez dane osobowe rozumie się wszelkie informacje o zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osobie fizycznej. Dane osobowe obejmują w szczególności imię i nazwisko, numer identyfikacyjny, dane o lokalizacji, identyfikator internetowy lub jeden bądź kilka szczególnych czynników określających fizyczną, fizjologiczną, genetyczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową lub społeczną tożsamość osoby fizycznej. Powyższe oznaczają, iż również wizerunek uwieczniony w ramach nagrania audiowizualnego należy zaliczyć do danych osobowych – umożliwia bowiem identyfikację konkretnej osoby.

Głównym źródłem prawnym w zakresie regulacji dotyczących ochrony danych osobowych jest Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych, dalej: RODO). Wprowadza ono w treści art. 6 ust. 1 szereg przypadków, w ramach których przetwarzanie danych osobowych pozostaje zgodne z prawem. Zalicza się do nich wyrażenie zgody przez osobę, której dane dotyczą, niezbędność przetwarzania danych osoby, której dane dotyczą w związku z umową, konieczność wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, konieczność ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby fizycznej, a także charakter niezbędny do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub w ramach sprawowania władzy publicznej powierzonej administratorowi lub gdy przetwarzanie jest niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią. Oznacza to, iż

przetwarzanie dla swej legalności musi się wpisywać w jedną z przesłanek wyszczególnionych w przywołanym wyżej katalogu.

Niezależnie od powyższego, RODO obliuguje administratora do przetwarzania adekwatnego, stosownego oraz ograniczonego do tego, co niezbędne do celów, w których są przetwarzane. Jest to tzw. zasada minimalizacji przetwarzania danych wyrażona w treści art. 5 ust. 1 lit. c) RODO. Powyższe oznacza, iż administrator winien unikać przetwarzania danych w zakresie szerszym, niż konieczne do osiągnięcia danego celu przetwarzania.

Mając na uwadze powyższe aspekty, należy ocenić, jaki charakter przetwarzania będzie adekwatny w przypadku funkcjonowania zespołu do spraw lasów o wiodącej funkcji społecznej. Zespół ten nie znajduje swojego bezpośredniego oparcia w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. Przetwarzanie danych w postaci imienia i nazwiska może zostać uznane za niezbędne do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym, jak również niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora. Te dane wydają się bowiem w istocie konieczne dla publikowania efektów prac zespołu, w postaci uwag i zastrzeżeń formułowanych przez stronę społeczną oraz uzgodnień z nią zawartych.

Inna ocena będzie jednak właściwa dla potencjalnego przetwarzania wizerunku członków zespołu. Nie sposób bowiem twierdzić, jakoby przetwarzanie danych jego członków w postaci wizerunku odbywało się w celu wypełnienia jakiegokolwiek obowiązku prawnego obciążającego administratora. Przetwarzanie nie odbywa się również w związku z jakąkolwiek umową, ani też nie dotyczy żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą. Trudno dopatrzeć się również niezbędności do wykonania zadania realizowanego w interesie publicznym lub niezbędne do celów wynikających z prawnie uzasadnionych interesów realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią. Jednakowy rezultat można bowiem osiągnąć przez publikację np. pisemnych raportów lub stenogramu z prac zespołu, które to będą zawierały jedynie imiona i nazwiska członków zespołu. Tym samym, przetwarzanie wizerunku może odbywać się jedynie w oparciu o dobrowolną zgodę. To właśnie zakres takiej zgody wyznaczałby, czy wizerunek członków będzie mógł być przetwarzany, czy też nie. Dla możliwości publikowania nagrań z prac zespołu, konieczne byłoby uzyskanie dobrowolnej zgody od wszystkich jej członków. Co więcej, w przypadku cofnięcia zgody przez któregośkolwiek z członków, do czego osoba, której dane dotyczą, jest uprawniona w każdym czasie, istniałaby konieczność usunięcia nagrań zawierających wizerunek takiej osoby. Korzystanie bowiem z nagrań wiązałoby się w sposób nierozzerwalny z przetwarzaniem wizerunku osoby, która to wycofała zgodę na przetwarzanie.

W mojej ocenie, bez znaczenia w omawianym zakresie pozostaje kwestia przegłosowania upublicznienia nagrań w formie audio-wideo z przebiegu posiedzeń. Głosowanie nie może bowiem zastąpić

podstawy prawnej dla przetwarzania konkretnego zakresu danych osobowych, np. wizerunku. Uchwała kolegiarna nie stanowi sama w sobie podstawy przetwarzania danych. W tej perspektywie, wyrażenie aprobaty dla upublicznienia nagrań przez większość członków zespołu nie może zastąpić dobrowolnej zgody, która winna stanowić podstawę przetwarzania. Do publikacji nagrań konieczne byłoby usunięcie wizerunku tych osób, które to na przetwarzanie ich wizerunku się nie zgadzają, co wydaje się zadaniem nie tylko czasochłonnym, lecz również godzącym w sam sens udostępniania nagrań z posiedzeń zespołu. Może stanowić co najwyżej podstawę do wystąpienia do poszczególnych członków o zgodę na przetwarzanie wizerunku dla ustalenia kręgu osób, które zgadzają się na udostępnianie wizerunku. Należy w tym miejscu podkreślić, że sama zgoda na przetwarzanie danych być dobrowolna, wyraźna, a na dodatek może zostać ona cofnięta w każdym czasie.

Podsumowując, w ocenie opiniującego, z samego faktu funkcjonowania zespołu do spraw lasów o wiodącej funkcji społecznej nie wynika prawo ani konieczność przetwarzania wizerunku członków tegoż zespołu. Cele przetwarzania mogą zostać bowiem osiągnięte innymi, bardziej ograniczonymi środkami, obejmującymi przetwarzanie mniejszego zakresu danych. Publikacja efektów prac zespołu nie wymaga bowiem publikowania nagrań, lecz może opierać się na publikacji dokumentów wypracowanych przez zespół w postaci np. raportów lub stenogramów. Przetwarzanie wizerunków członków zespołu wymagałoby wyrażenia przez wszystkich dobrowolnej zgody na takowe przetwarzanie. Przegłosowanie kwestii udostępniania nagrań przez większość członków zespołu nie zmienia finalnej oceny omawianego zagadnienia.